

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hviſs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XLII. An Christus in Anima etiam tota sit paßus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

rum eodem prædictus reuoluitur Luthero-caluinismus hic. Contra quem Vide Bellarm. lib. 3. de Christo. c. 3. sub finem ferè. Et suprâ quæst. 35. 34. & in mea Genealog. q. 15.

QVÆSTIO LII.

An Christus in Anima etiam tota sit passus?

TRIA in homine esse distincta voluit Autor naturæ DEVS: Partem vnam animæ superiorem Rationalem; At alteram inferiorem Appetitū sensitivū: Et Corporis Sensus exteriores. Docuimus autem suprâ quæst. 33. ex D. Tho. 3. quæst. 14. & 15. sic in animæ parte Sensitiua passum fuisse Christum, vt ad Rationalem tamen dolor nil vnquam adspirat: vt pote in beatifica visione irretorto intuitu defixam, atque beatam. Hæc Fides. Perfidia quid hæretica?

I. LUTHERANA quidem expressè, quod scia, nihil: Nisi quod veritatem assumptæ Humanitatis ab negate sit visa; vt quæst. 41. reddidimus. Ex quo euidenter consequitur: 1. Christus (iuxta Luthero-caluinistas) putatitium Corpus humanum assumpsit; Ergo & Animam similiter non veram. Nam assignari nequit ratio sufficiens, cur ad Corpus non verum verâ adscisceret Animam. 2. Humanitatem totam assumptam; iuxta eisdem, non veram: patet ex ipsis suprâ; ergo nec alteram quoque partem compositi veram, sc. Animam. Iam porò: Sicut neutram partium assumptam esse Veram fingitur, ita & in neutra verè passum fuisse dici oportet; at in Corpore nec verò, nec verè perceptum esse IESVS volunt Luthero-caluinistæ: ergo pariter nec in Anima quicquam percensisse passionis dicendus est ab eisdem: Esseque debet ipsis istius Articuli Symbolici: Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus: isthuc sensus: Visus est pati, crucifigi, mori, sepeliri.

II. Rursus è contrâ: 1. Animam Christi totam verè passam sentire videntur. Quia dicunt, Animam descendere ad inferos, esse pro us emori, interire, & extinguî totam: ergo & totam potuisse Pati, cogentur asserere. 2. Asserunt, vt suprâ quæst. 16. ipsam Christi Diuinitatem fuisse passibilem atque mortalem, verèque passam ac mortuam: Quanto magis Animam

cum corpore passam extinctamque confiteri debent? Id quod vtrumque autis auisire, animusque refugit cogitare. Sic de Luthero-caluinistis ratiocinor.

DE CALVINISTIS vnus ad instar sit omnium CALVINVS, Instit. lib. 2. c. 16. §. 10. Non tantum corpore mortem Christum pertulit: Nec enim erat actum quicquam, si corpore à tantum morte defunctus fuisset: maius aliquid et excellentius in pretium redemptionis datum oportuit.

Ecquid illud tandem? Idem Harmonia in Matth. c. 27. ANIMAM quoque oportuit rem ad Dei tribunal sisti. At quem in finem & euentum? Idem Inst. lib. 2. cap. 16. & 10. Diuina ultionis sinceritatem sentire debuit; cum inferorum copiis, & aterna Mortis horrore, quasi confertis manibus luctari; & sic scelus nostrum suppliciumque dependere. Ibid. §. 12. Hoc nisi ita sit; pudenda mollities Christi fuisset; & magis meticulosus exiitisset, quam plerique gregarij homines. Quid clarius?

DAVID PAREVS, postremus Caluino-Heidelbergensis Papa, in Explic. Catech. q. 37. Præcipua pars dolorum fuerunt Cruciatu Anima, in qua sensit iram Dei. Verum, Passus est extremos cruciatu Anima & corporis. 1. Carentiam, seu priuationem Summæ Felicitatis, lætitiæ, & Omnium Bonorum, quibus frui debuit. &c. 7. Grauisimos Anima cruciatu. Subiicit: Martyres alios fuisse fortiores: quia non senserunt Deum percutientem & iratum; sed reconciliatum; nec, sicut Christus, horrores mortis & INFERNI experti sunt. Hinc majori constantia, & animi presentia fuit Laurentius, quam Christus in suo lyro. Infrâ Christus corpore & Anima sensit TOTALIEM Dei iram.

GVILIEL. PERKINSVS Theologus Anglus in explic. Symboli, voce Mortuus sic verbotum. Christi mors maledicta fuit, & propterea appellata mors crucis; ac comprehendit in se primam & secundam mortem. Prima est, separatio corporis & animæ ab inuicem: secunda, est separatio corporis & Animæ à Deo. Vtraque fuit in Christo, cum vnâ cum morte sen-

tiret etiam in anima sua iram Dei, quã digni erant homines propter peccatum. Hac ad illos eum commovebat eiulatus; Desumi, quare me dereliquisti? Mox distinguit: Alios velle quoddam mortem Christus subierit primam solum: Alios quoque secundam: At hos minimum, illos minimum dicere: se tenere medium; sc. passum horrores extremos secundæ mortis; non tamen separationem à Deo.

COMMVNIS omnium CALVINISTARVM tenet, Christum Anima tota passum esse damnatorum horrores tartareos. Infrã q. 64. 51. 52. &c. 63. & Scharpius in Cursu theologico dist. 21. Genevæ impresso.

AVTOR. An verò potuit quicquam dici in Christi mortem blasphemum magis? Aitalicubi & confingit Antipapista Calvinus: lib. de necess. reform. Ecclesiæ: *Obrutum fuit Redemptionis beneficium in Papatu, & incognitum*: Sanè, inquam, omninò verum est hoc; sed quodam in sensu. Fateor, nesciuit (atque vtinam nesciret etiamnum!) ante Calvinum mundus hosce tales Calvinianos Animæ Christi cruciatus, quibus solis simus redempti.

2. Verùm, vos ego appello. Caluini affeclas: tenetis mordicus & peruicaciter vestrum illud Axioma: *Nihil in partem Fidei acceptandum est, nisi in Verbo Scripto fuerit expresse literis consignatum*: dicite agite; eccubi vsquam in sacra pagina vel apex inuenitur, de istiusmodi Animæ Dominicæ diseruiatu, aliter, quam nos suprà docuimus in q. 33?

2. Deinde, prædicant ac scribunt S. Apostoli, vt. 1. Pet. 1. *Redempti estis & liberati per Sanguinem quasi immaculati Agni: Apoc. 1. Lauit nos à peccatis nostris in Sanguine suo. Et ipsi nos, Apoc. 22. Lauamus stolas & vestimenta nostra Sanguine ipsius.* Et ea nunc quidem etiam,

Apoc. 7. *Dealbaumus in Sanguine Agni*. Hocque amplius; Satanam, Apoc. 12. *Vicimus in Sanguine Agni*. Quocirca etiam, Col. 1. *Christus nos Deo Patri reconciliavit in Corpore Carnis per mortem*. In quibus, aliisque talibus nec ypo de morte vel Animæ vel Diuinitatis Dominicæ insinuat.

3. Huc accedit; Euangelistas per schiographos meras scribere, memorare, testari corporales illusiones, conpurationes, collaphisationes, mutationes vestimentorum, flagella, spinas, claudes, fel, & acetum: &c. Animæ verò cruciatus illos, quos fingitis, sine quibus nihil adu fuisset, nusquam; nec in marginibus quidem etiam vestræ editionis Bibliorum.

4. Quid multa? Prædixit Christus, quæ erat perpassurus, Luc. 18. *Eccc, inquit, ascendimus Ierosolymam, & traditur Filius Hominis gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur: & postquam flagellauerint eum, occident eum: Ibi vestri Animæ Dominicæ cruciatus, ista damnanti & perditæ hominis supplicia, vbi huc sunt? Nusquam comparent; nisi eis, quibus oculi sunt Calviniani. Consule D. Tho. 3 q. 46. a. 7. 8.*

QVÆSTIO XLIII.

An Christi quoque Diuinitas passa fuerit?

LUTHERANI suprà quæst. 16. talia: Christum passum & mortuum esse secundum non humanam naturam, sed Diuinam quoque naturam. Pertinet enim Mariæ & re & nomine ad Diuinitatem. Et si sola Humana natura Christi sit passæ, Christus ille vniu, nec magni pretij Saluator est; Quin ipse igit Saluatore alio. Idem Lutherus To. 2. Witt. fol. 188. & in Colloq. mensal. fol. 97. 98. 99. Non credo quod Omnipotens Diuinitas sit immorta. Idem tom. 2. fol. 18. Et Musculus.

2. His adde Pandolam Bergensem, Concord. & Formulam, in repetitione art. 9. Simpli. iter. creatum, To-